บทที่ 4

การออกแบบระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารของบริษัทประกันวินาศภัย

ธุรกิจประกันวินาศภัยมีหน่วยงานแยกการทำงานออกเป็นอิสระจากกัน และระบบการประมวลผลข้อมูลปัจจุบันก็ทำการประมวลผลแยกตามหน่วยงานดังกล่าว ทำให้ข้อมูลที่ได้เป็นประโยชน์แก่ผู้บริหารใน 2 ระดับเท่านั้นคือ ผู้บริหารระดับปฏิบัติงานและผู้บริหารระดับกลางไม่สามารถประมวลผลสารสนเทศให้ผู้บริหารระดับสูงที่ต้องการสารสนเทศรวมจากแผนกต่าง ๆ ได้พร้อมกันในทันที

การออกแบบจึงคำนึงถึงการรวม (INTEGRATION) โปรแกรมประยุกต์ของระบบประกันภัยที่แยกกันใช้ตามแผนกต่าง ๆ เข้าด้วยกันเป็นระบบประกันภัยเบ็ดเสร็จ (INTEGRATED INSURANCE SYSTEM) เพียงระบบเดียว เพื่อให้ระบบประกันภัยทั้ง 4 ประเภทสามารถใช้ระบบประกันภัยดังกล่าวนี้ร่วมกันได้

ระบบประกันภัยเบ็ดเสร็จ จึงถือเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้การจัดทำระบบสารสนเทศสำเร็จลงได้ ผู้บริหารสามารถดูผลการประกอบการของแต่ละแผนกได้พร้อม ๆ กันในทันทีรายงานและสถิติต่าง ๆ ที่ได้จากระบบประกันภัยเบ็ดเสร็จดังกล่าวจะถูกจัดเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อที่จะเสนอเป็นสารสนเทศแก่ผู้บริหารในระดับต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

นอกจากนี้ก็มีการนำโปรแกรมสำเร็จรูปต่าง ๆ เช่น โปรแกรมเอ็กเซล 4.0 ซึ่งเป็นซอฟต์แวร์สเปรดชีตยุคใหม่ที่ดีเด่นมีเครื่องมือช่วยในงานวิเคราะห์ข้อมูลอย่างครบครัน ในเอ็กเซล 4.0 มีฟังก์ชันทางด้านการเงิน สถิติ เพิ่มมากขึ้นทำให้สามารถนำมาใช้ในงานวิเคราะห์ข้อมูลตัวเลขได้ดียิ่งขึ้นเพื่อให้เป็นระบบสารสนเทศที่สมบูรณ์ สามารถตอบสนองความต้องการได้อย่างเหมาะสม

4.1 <u>การออกแบบระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารของบริษัทประกันวินาศภัย</u> มีดังนี้

4.1.1 ออกแบบระบบประกันภัยเบ็ดเสร็จ

ระบบงานประกันภัยของการประกันภัยแต่ละประเภท มีวิธีการดำเนินงานที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้นฟังก์ชันหลักของโปรแกรมระบบย่อยต่าง ๆ จึงคล้ายคลึงกันการออกแบบระบบประกันภัยเบ็ดเสร็จออกแบบโดยให้ระบบประกันภัยทั้ง 4 ประเภทใช้ฐานข้อมูลเดียวกันโปรแกรมเดียวกันประกอบไปด้วยระบบย่อยที่สำคัญดังนี้

ก. ระบบสารสนเทศย่อยการรับประกันภัย (UNDERWRITING SUBSYSTEM) ฟังก์ชันหลักของโปรแกรมในระบบมีดังต่อไปนี้

- งานผู้เอาประกันภัยรายใหม่
- งานต่ออายุกรมธรรม์
- งานสลักหลัง
- งานประกันภัยต่อ
- งานพิมพ์รายงานสรุป และสถิติรายงวด

ข. ระบบสารสนเทศย่อยสินไหม (CLAIM SUBSYSTEM) ประกอบไปด้วยฟังก์ชันหลักดังนี้

- งานรับแจ้งอุบัติเหตุและสำรวจความเสียหาย
- งานพิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทน
- งานจัดทำรายงานค่าสินไหมทดแทน

ค. ระบบสารสนเทศย่อยบัญชี (ACCOUNT SUBSYSTEM) ประกอบด้วยระบบที่สำคัญ 2 ระบบคือ

1. ระบบบัญชีลูกหนี้เจ้าหนี้
2. ระบบบัญชีแยกประเภททั่วไป

นอกจากระบบงานหลักทั้งสองดังกล่าวแล้วยังประกอบด้วยงานย่อยดังต่อไปนี้

- งานทะเบียนเบี้ยประกันภัยรับ
- งานทะเบียนสินไหมจ่ายและรับคืน
- งานรับและจ่ายเงิน
- งานงบประมาณรายจ่าย
- งานด้านเงินลงทุน

ง. ระบบสารสนเทศย่อยสถิติ (STATISTICS SUBSYSTEM) เป็นระบบที่จัดทำรายงานสถิติต่าง ๆ โดยระบบจะนำข้อมูลจากแฟ้มสถิติที่ได้จากการประมวลผลของระบบการรับประกันภัยและระบบสินไหมเพื่อทำการออกรายงานต่าง ๆ ซึ่งรายงานเหล่านี้จะเป็นสารสนเทศที่ผู้บริหารระดับต่าง ๆ จะนำไปใช้ประโยชน์ในทางการบริหารเพื่อให้ดำเนินไปตามนโยบาย หรือใช้เพื่อช่วยในการตัดสินใจ เป็นต้น ตัวอย่างของรายงานระบบสถิติ เช่น

- รายงานสถิติการรับประกันภัยแยกตามประเภทการรับประกัน
- รายงานสถิติค่าสินไหมทดแทนแยกตามประเภทการรับประกัน
- รายงานอัตราส่วนความเสียหายแยกตามประเภทการรับประกัน
- รายงานสถิติการรับประกันภัยแยกตามตัวแทน/นายหน้า
- รายงานสถิติค่าสินไหมแยกตามประเภทความเสียหาย

การเข้าสู่ระบบประกันภัยแต่ละประเภทใช้แอตตริบิวต์ " ประเภทประกันภัย" เป็นคีย์ในการค้นหารายงานที่ได้จากระบบประกันภัยเบ็ดเสร็จนี้จะมีการคัดเลือก (EXTRACTION) และจัดเป็นกลุ่มเพื่อนำเสนอเป็นสารสนเทศแก่ผู้บริหารระดับต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมต่อไป

4.1.2 ออกแบบฐานข้อมูลระบบสารสนเทศ ซึ่งประกอบด้วยระบบย่อยดังนี้

1. ระบบสารสนเทศประกันภัย

เป็นสารสนเทศเกี่ยวกับการรับประกันภัย การดำเนินการสินไหมของการประกันภัยทุกประเภท ซึ่งข้อมูลที่ได้เหล่านี้จะมีลักษณะเป็น แฟ้มข้อความ (TEXT FILE) โดยนำหลักการออกแบบโมเดลข้อมูลเชิงตรรก (LOGICAL DATA MODELLING) มาใช้ แล้วนำเข้าระบบฐานข้อมูลประกันภัยเบ็ดเสร็จ (INTEGRATED INSURANCE SYSTEM DATA BASE: IIS DATA BASE)

2. ระบบสารสนเทศทางด้านสถิติ

จะเป็นสารสนเทศที่ข้อมูลถูกเก็บอยู่ในฐานข้อมูลอย่าง มีการกำหนดระยะเวลา ในการเก็บรักษาซึ่งอาจจะเป็น 5 ถึง 10 ปี โดยจะเก็บไว้ในระบบฐานข้อมูลประกันภัยเบ็ดเสร็จพร้อมกับทำการสำเนาลงบนแผ่นจานแม่เหล็กอ่อน เพื่อใช้กับโปรแกรมสำเร็จรูปด้านสถิติบนเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ต่อไป

สำหรับสารสนเทศที่จะเสนอแก่ผู้บริหารระดับล่างและผู้บริหารระดับกลาง สามารถนำรายงานที่ได้จากการประมวลผลนำเสนอได้ทันที ไม่ต้องผ่านการวิเคราะห์ที่ยุ่งยากซับซ้อน เนื่องจากผู้บริหารระดับนี้ไม่ต้องรับผิดชอบในส่วนของการวางแผน และการกำหนดนโยบายแต่มีหน้าที่ควบคุมดูแลผลการปฏิบัติงานประจำวันเท่านั้น และรายงานต่าง ๆ ที่เป็นผลลัพธ์จากการประมวลผลนี้ สามารถแสดงสารสนเทศของแผนกรับประกันภัยทั้งหมดได้พร้อมกัน ไม่ต้องทำการรวบรวมข้อมูลจากแต่ละแผนกดังเช่นระบบปัจจุบัน

สำหรับรายงานที่จะนำเสนอแก่ผู้บริหารระดับสูง จะมีการนำโปรแกรมสำเร็จรูปมาเป็นเครื่องมือในการช่วยวิเคราะห์ข้อมูลก่อนที่จะนำเสนอ หลังจากผ่านการวิเคราะห์แล้ว ผู้บริหารก็สามารถนำสารสนเทศเหล่านั้นใช้ช่วยในการตัดสินใจ การวางแผนและการกำหนดนโยบายต่าง ๆ รายละเอียดของระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารของบริษัทประกันวินาศภัยที่ทำการออกแบบดังแสดงในรูปที่ 4.1 และรูปที่ 4.2 แสดงผังงานของระบบประกันภัยเบ็ดเสร็จ

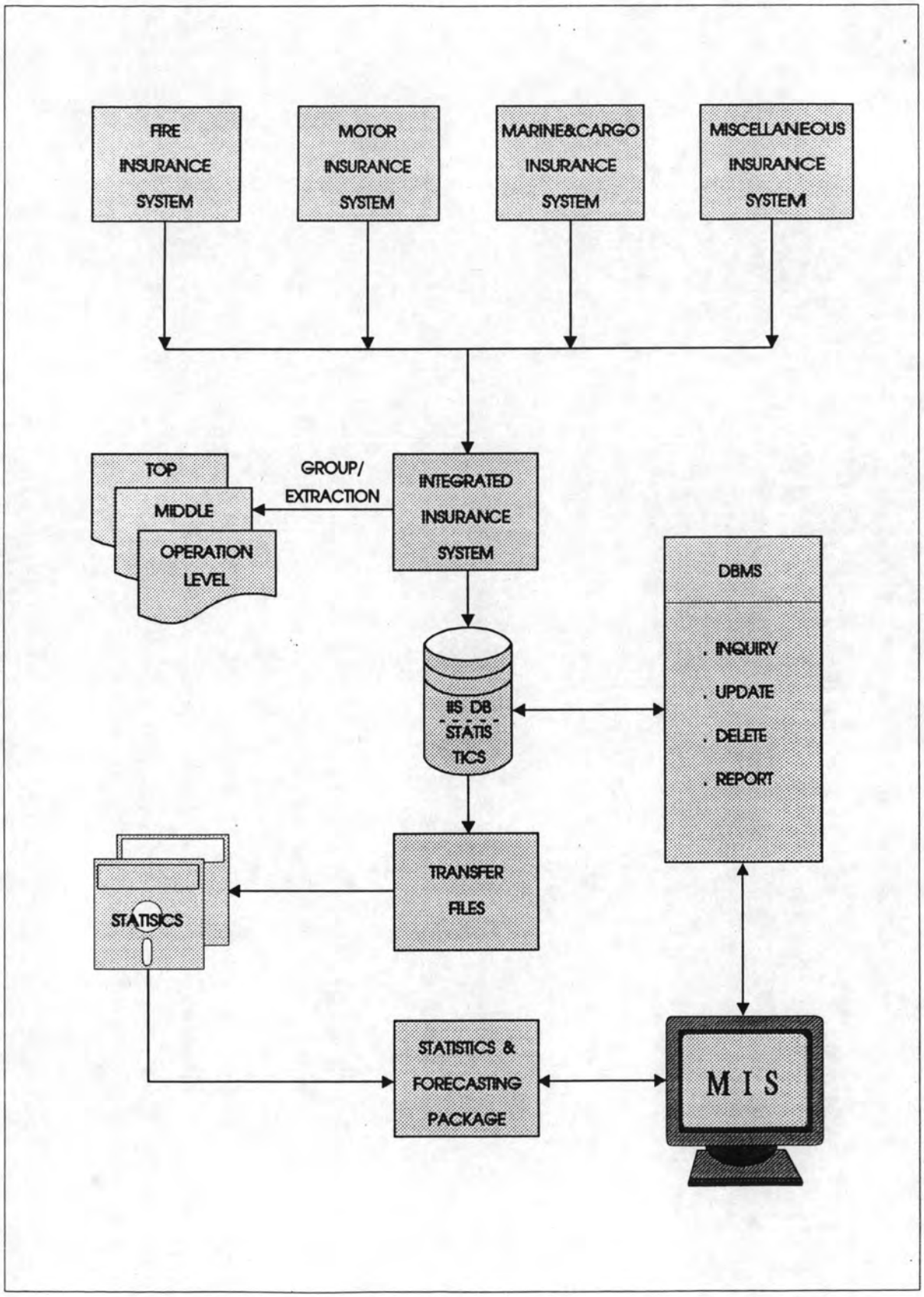

รูปที่ 4.1 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารของบริษัทประกันวินาศภัย

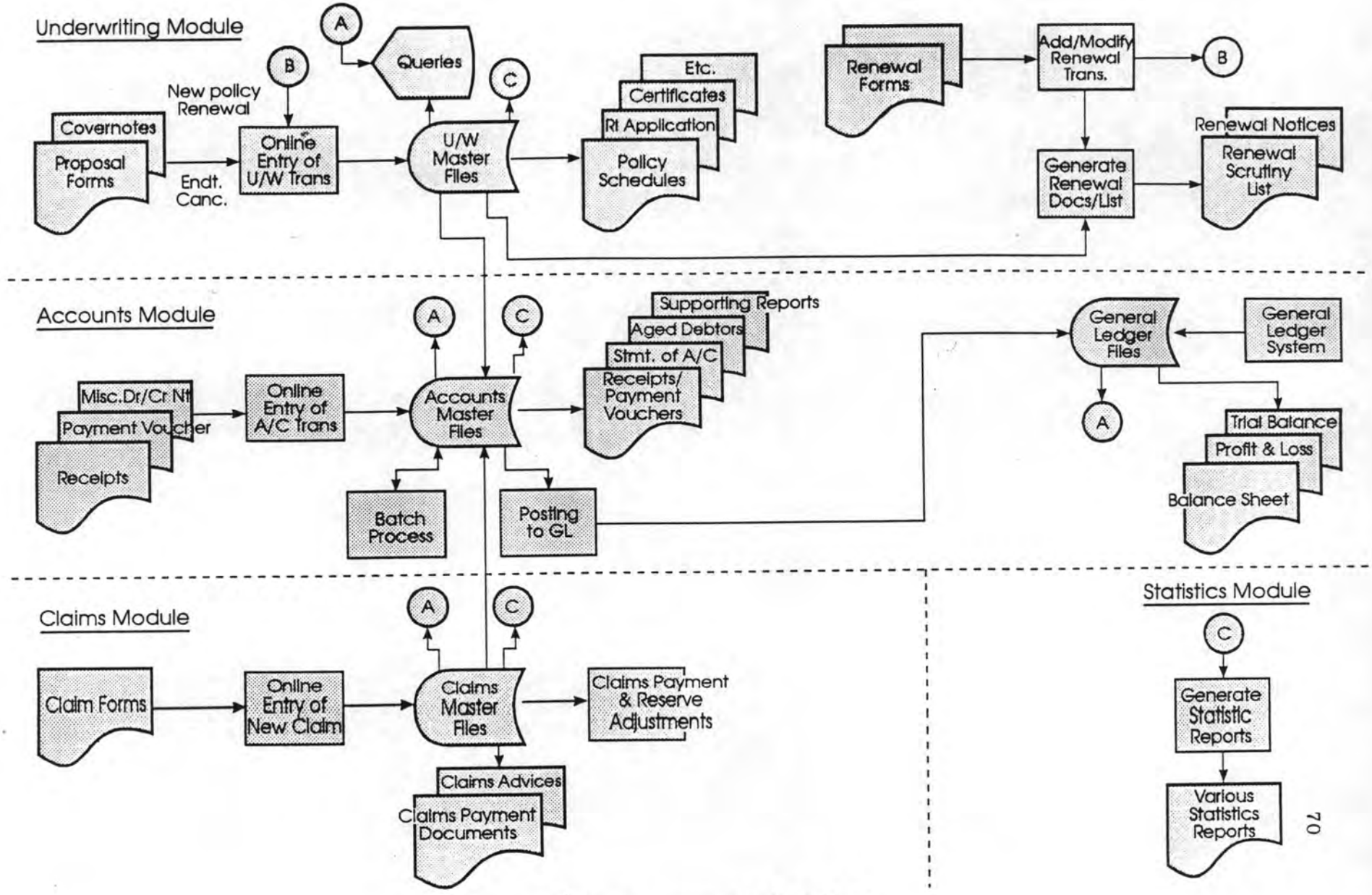

รูปที่ 4.2 ผังงานของระบบประกันภัยเบ็ดเสร็จ

4.2 สัญญลักษณ์ต่าง ๆ ในโมเดลและความหมาย

สัญญลักษณ์	ความหมาย
1. 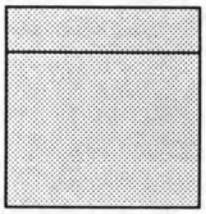	# เอนติตี (ENTITY) ของระบบ • ถ้าเป็นสี่เหลี่ยมประจะแทนเอนติตีที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อย เช่น ตารางค้นหา (LOOKUP TABLE) • ข้อความภายในรูปสี่เหลี่ยมใช้แทนคอลัมน์ซึ่งเป็นรายละเอียดของตาราง โดยที่ - ข้อความเหนือเส้นแนวนอนใช้แทนกลุ่มของคีย์หลัก (PRIMARY KEYS) - ข้อความใต้เส้นแนวนอนแทนแอตตริบิวต์อื่น ๆ
2. 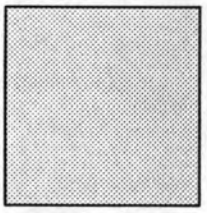	# เอนติตีที่แสดงมาก่อนแล้วในโมเดลแผ่นที่ระบุชื่อ
3.	# รีเลชันชิป แบบ 1:1 (หนึ่งต่อหนึ่ง)
4.	# รีเลชันชิป แบบ 1:M (หนึ่งต่อหลาย)
5. ชื่อแอตตริบิวต์ (pk)	# แอตตริบิวต์ที่เป็นคีย์หลัก
6. ชื่อแอตตริบิวต์ (ak)	# แอตตริบิวต์ที่เป็นคีย์รอง
7. ชื่อแอตตริบิวต์ (fk)	# แอตตริบิวต์ที่เป็นคีย์ภายนอก
8. ชื่อแอตตริบิวต์ (dk)	# แอตตริบิวต์ที่เป็นดิไรฟ์วแอตตริบิวต์

ตารางที่ 4.1 สัญญลักษณ์ต่าง ๆ ในโมเดลและความหมาย

4.3 โครงสร้างระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารของบริษัทประกันวินาศภัย

อาจจัดแบ่งออกเป็น 5 ระบบงานย่อยที่มีความสัมพันธ์ (RELATIONSHIP) กันตามลักษณะและหน้าที่การทำงานภายในองค์กร ดังแสดงในรูปที่ 4.3 คือ

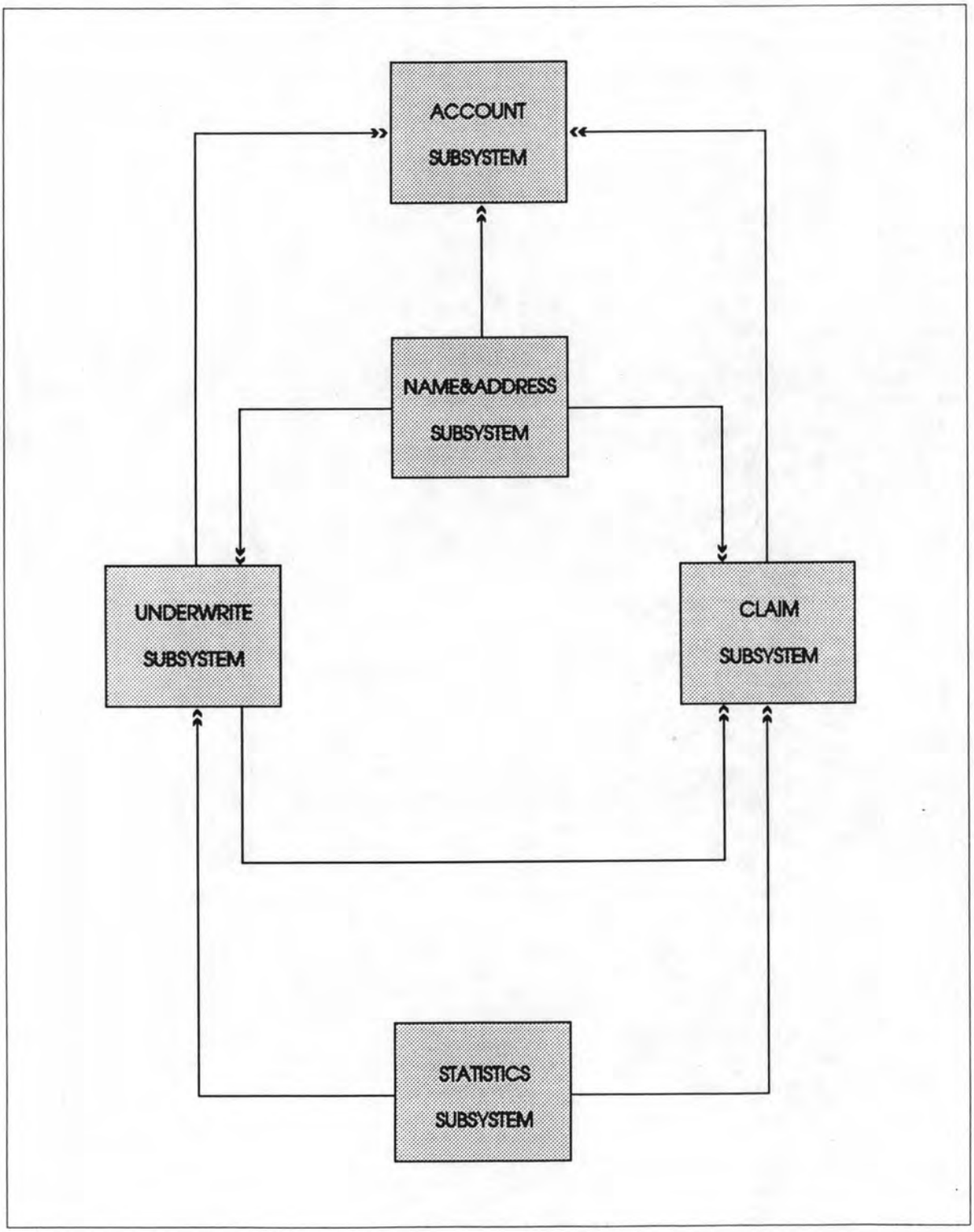

รูปที่ 4.3 โครงสร้างระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารของบริษัทประกันวินาศภัย

4.3.1 ระบบสารสนเทศย่อยการรับประกันภัย

เป็นส่วนที่รวมข้อมูลเกี่ยวกับการรับประกันภัยทั้งหมด คือ เป็นจุดรวมข้อมูลของการรับประกันภัยทุกประเภทของทั้ง 3 วิธีการ ได้แก่ การรับประกันภัยโดยตรง การรับประกันภัยต่อ และการรับประกันภัยร่วม

การออกแบบระบบสารสนเทศย่อยนี้ จะต้องคำนึงถึง

ก. ความสัมพันธ์กับระบบสารสนเทศย่อยชื่อและที่อยู่ (NAME & ADDRESS SUBSYSTEM) เพื่อแสดงว่ากรมธรรม์นี้เป็นของใคร ใครเป็นตัวแทน/นายหน้า ต้องคำนึงความสัมพันธ์กับระบบสารสนเทศย่อยบัญชี เพื่อแสดงว่ากรมธรรม์นี้ได้มีการชำระเบี้ยประกันเรียบร้อยหรือยัง มีเลขที่บัญชีลูกหนี้เจ้าหนี้เป็นเท่าไร คำนึงถึงความสัมพันธ์กับระบบสารสนเทศย่อยสินไหม เพื่อตรวจสอบว่ากรมธรรม์นี้มีการเรียกร้องค่าสินไหมหรือไม่ถ้ามี เงินค่าสินไหมเป็นจำนวนเท่าไร

ข. ต้องสามารถตรวจสอบได้ว่าเป็นการรับประกันภัยซ้ำหรือไม่

ค. ต้องสามารถช่วยในการพิจารณารับประกันภัยว่า สมควรรับประกันภัยหรือไม่อย่างไร กล่าวคือ สามารถตรวจเช็คได้ว่า

- สิ่งที่เอาประกันเป็นอย่างไร สมควรรับประกันหรือไม่
- ทุนประกันสูงกว่าหรือต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริงเท่าไร
- เงื่อนไขความคุ้มครอง สามารถรับได้หรือไม่
- ระดับความน่าเชื่อถือของตัวแทน/นายหน้าที่หาประกัน
- ลูกค้ามีการทำประกันภัยประเภทอื่นอยู่ก่อนแล้วหรือไม่

ง. ต้องสามารถแสดงสารสนเทศที่เกี่ยวกับการรับประกันภัยว่า เบี้ยประกันภัยแต่ละประเภท จากการรับประกันโดยตรงเป็นจำนวนเท่าไร จากการรับประกันภัยต่อเป็นจำนวนเท่าไร และจากการรับประกันภัยร่วมมีเป็นจำนวนเท่าไร

ดังนั้น การออกแบบจึงประกอบด้วยสารสนเทศหลัก ๆ ดังต่อไปนี้

1. เอนติตีกรมธรรม์ (POLICY MASTER ENTITY) เก็บข้อมูลหลักของกรมธรรม์ทุกฉบับ เช่น หมายเลขกรมธรรม์ ชื่อ ที่อยู่ผู้เอาประกัน วันเริ่ม/วันสิ้นสุดการคุ้มครองทุนประกัน เบี้ยประกัน เป็นต้น

2. เอนติตีประเภทประกันภัย (POLICY TYPE ENTITY) เป็น LOOKUP TABLE เก็บข้อมูลของประเภทประกันภัยต่าง ๆ เช่น การประกันอัคคีภัย การประกันภัยรถยนต์ เป็นต้น

3. เอนติตีภัยที่เอาประกันภัย (RISK ENTITY) เก็บรายละเอียดของภัยทุกภัยที่เอาประกันของกรมธรรม์แต่ละฉบับ เช่น การประกันอัคคีภัยที่มีที่ตั้งของทรัพย์สินที่เอาประกันหลายๆ แห่งซึ่งแต่ละแห่งก็จะถือเป็นแต่ละภัย ก็จะมีการเก็บรายละเอียดของทุกภัยของกรมธรรม์นั้น เป็นต้น

4. เอนติตีสิ่งที่เอาประกันภัย (ITEM ENTITY) เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่เอาประกันภัยต่าง ๆ ของภัยแต่ละภัย เช่น การประกันอัคคีภัยของบ้านหลังหนึ่งมีการเอาประกัน 2 รายการ คือ ประกันสิ่งปลูกสร้างและเฟอร์นิเจอร์ เอนติตีสิ่งที่เอาประกันภัยก็จะมีเก็บรายละเอียดของแต่ละรายการ เช่น ทุนประกัน เบี้ยประกัน เป็นต้น

5. เอนติตีความคุ้มครอง (CLAUSE ENTITY) เป็น LOOKUP TABLE เก็บรหัสและรายละเอียดของความคุ้มครองที่ซื้อ

6. เอนติตีเอกสารแนบท้าย (ENDORSEMENT CLAUSE ENTITY) เป็นLOOKUP TABLE เก็บข้อมูลแสดงรายละเอียดของเอกสารแนบท้ายซึ่งจะเป็นเอกสารเกี่ยวกับภัยเพิ่มที่ต้องการซื้อความคุ้มครองเพิ่มเติม

7. เอนติตีอัตราเบี้ยประกันภัย (RATE ENTITY) เป็น LOOKUP TABLE เก็บรายละเอียดอัตราเบี้ยประกันภัยต่าง ๆ เพื่อใช้ในการคำนวณเบี้ยประกัน

8. เอนติตีอัตราส่วนลด (DISCOUNT ENTITY) เป็น LOOKUP TABLE เก็บอัตราส่วนลดเบี้ยประกันภัย เช่น อัตราส่วนลดเบี้ยประกันภัยสำหรับพนักงาน

9. เอนติตีสัญญาประกันภัยต่อ (REINSURANCE CONTRACT ENTITY) เป็น LOOKUP TABLE เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับสัญญาประกันภัยต่อของแต่ละประเภท เช่น เลขที่ สัญญา ชื่อบริษัทรับประกันภัยต่อ อัตราค่านายหน้า เป็นต้น

10. เอนติตีการเอาประกันภัยต่อ (REINSURANCE MASTER ENTITY) เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับการประกันภัยต่อของกรมธรรม์แต่ละฉบับว่า มีการเอาประกันภัยต่อออกประเภทไหนบ้าง และแต่ละประเภทมีทุนประกัน เบี้ยประกันเป็นจำนวนเท่าไร

11. เอนติตีสถานะของกรมธรรม์ (POLICY STATUS ENTITY) เป็น LOOKUP TABLE เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับสถานะของกรมธรรม์ เช่น ยกเลิก มีผลบังคับ มีสลักหลัง เป็นต้น

รายละเอียดโมเดลข้อมูลเชิงตรรกของระบบสารสนเทศย่อยการรับประกันภัยดังแสดง ในรูปที่ 4.4

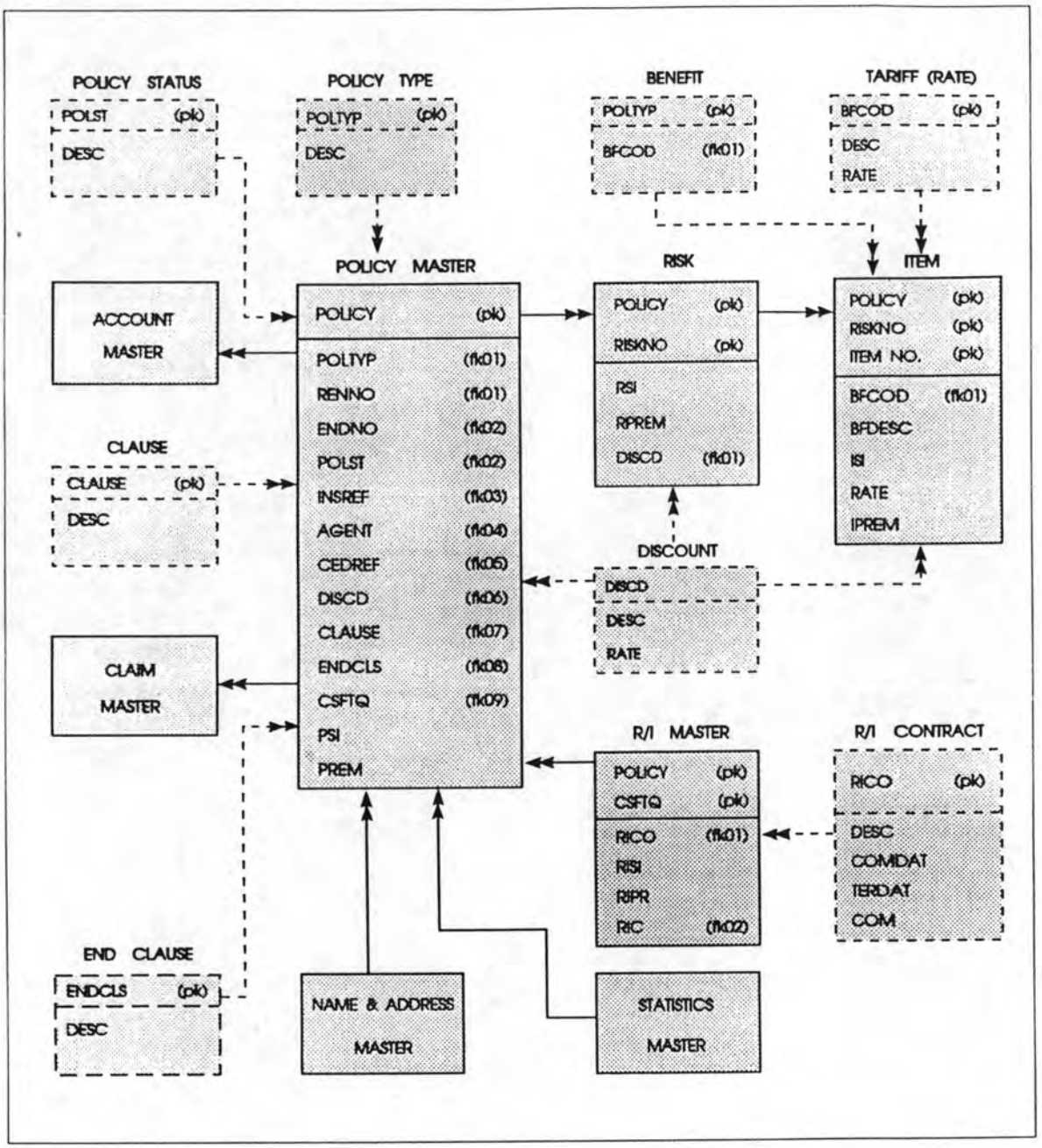

รูปที่ 4.4 โมเดลข้อมูลเชิงตรรกระบบสารสนเทศย่อยการรับประกัน

4.3.2 ระบบสารสนเทศย่อยสินไหม

การออกแบบระบบสารสนเทศย่อยนี้ จะต้องคำนึงถึง

ก. ความสัมพันธ์กับระบบสารสนเทศย่อยการรับประกันภัย สามารถสอบถามข้อมูลกรมธรรม์ สลักหลัง จากระบบงานประกันภัยได้ เพื่อเรียกดูข้อมูลเกี่ยวกับกรมธรรม์ตามที่ได้รับแจ้งอุบัติเหตุ แล้วสามารถให้พิมพ์ข้อมูลการประกันภัยของกรมธรรม์นั้นเพื่อให้เจ้าหน้าที่ใช้ประกอบการสำรวจ

ข. ความสัมพันธ์กับระบบสารสนเทศย่อยบัญชี สามารถถ่ายทอดข้อมูลเข้าสู่ระบบงานทะเบียนสินไหมจ่าย/รับคืน บัญชีลูกหนี้เจ้าหนี้ สามารถสอบถามจำนวนอุบัติเหตุที่จ่ายสินไหมทดแทนแล้ว

ค. ความสัมพันธ์กับระบบสารสนเทศย่อยชื่อและที่อยู่ สามารถสอบถามได้ว่าตัวแทน/นายหน้ามีประวัติการเรียกร้องสินไหมอย่างไร สามารถสอบถามถึงผลงานบริษัทผู้สำรวจความเสียหาย

ง. ต้องสามารถแสดงสารสนเทศที่เกี่ยวกับสินไหม ว่าสินไหมของการประกันภัยแต่ละประเภท จากการรับประกันโดยตรงเป็นจำนวนเท่าไร จากการรับประกันภัยต่อเป็นจำนวนเท่าไร และจากการรับประกันภัยร่วมมีเป็นจำนวนเท่าไร

จ. สามารถรายงานจำนวนการรับแจ้งอุบัติเหตุ หรือเรียกร้องค่าสินไหมแยกตามประเภทการประกันภัย รายงานจำนวนอุบัติเหตุที่อยู่ระหว่างการพิจารณาแยกตามประเภทการประกันภัย

ดังนั้นการออกแบบจึงประกอบไปด้วยสารสนเทศหลัก ๆ ดังนี้

1. เอนติตีสินไหม (CLAIM MASTER ENTITY) เก็บข้อมูลเกี่ยวกับการเรียกร้องค่าสินไหม เช่น วันที่แจ้งอุบัติเหตุ วันที่เกิดอุบัติเหตุ รายละเอียดของความเสียหาย

2. เอนติตีรหัสสถานภาพสินไหม (CLAIM STATUS ENTITY) เป็น LOOKUP TABLE เก็บรหัสและรายละเอียดของสถานภาพการเรียกร้องค่าสินไหม

3. เอนติตีผู้เรียกร้องค่าสินไหม (CLAIMANT ENTITY) เก็บรายละเอียดชื่อ ที่อยู่ของผู้เรียกร้องค่าสินไหม วันที่เรียกร้องค่าสินไหม

4. เอนติตีรายการที่เรียกร้องค่าสินไหม (CLAIM ITEM ENTITY) เก็บข้อมูลเกี่ยวกับรายการเสียหายต่าง ๆ ที่มีการเรียกร้องค่าสินไหม เช่น รายละเอียดความเสียหายผู้สำรวจความเสียหายเป็นต้น

5. เอนติตีรายการสินไหมประมาณจ่าย (CLAIM RESERVE ENTITY) เก็บรายละเอียดค่าประมาณการจ่ายรายการที่เรียกร้อง

6. เอนติตีรายการสินไหมจ่าย/รับคืน (CLAIM PAYMENT/RECEIPT ENTITY) เก็บรายละเอียดรายการสินไหมที่จ่ายและรับคืนเรียบร้อยแล้ว

7. เอนติตีรายการจ่าย (PAYMENT CATEGORY ENTITY) เป็น LOOKUP TABLE เก็บรหัสและรายละเอียดของค่าใช้จ่ายต่างๆที่เกิดขึ้นของแต่ละสินไหม

8. เอนติตีลักษณะความเสียหาย (NATURE OF LOSS ENTITY) เป็น LOOKUP TABLE เก็บรหัสลักษณะความเสียหายและคำอธิบายลักษณะความเสียหาย

9. เอนติตี XOL RECOVERY (XOL RECOVERY ENTITY) เก็บรายละเอียดของค่าสินไหมส่วนที่บริษัทรับประกันภัยต่อที่ทำสัญญาแบบ EXCESS OF LOSS ต้องรับผิดชอบ

10. เอนติตี RI RECOVERY (REINSURANCE RECOVERY ENTITY) เก็บรายละเอียดของค่าสินไหมส่วนที่บริษัทรับประกันภัยต่อทุกประเภท ยกเว้นแบบ EXCESS OF LOSS ต้องรับผิดชอบ

รายละเอียดโมเดลข้อมูลเชิงตรรกของ ระบบสารสนเทศย่อยสินไหม ดังแสดงในรูป ที่ 4.5

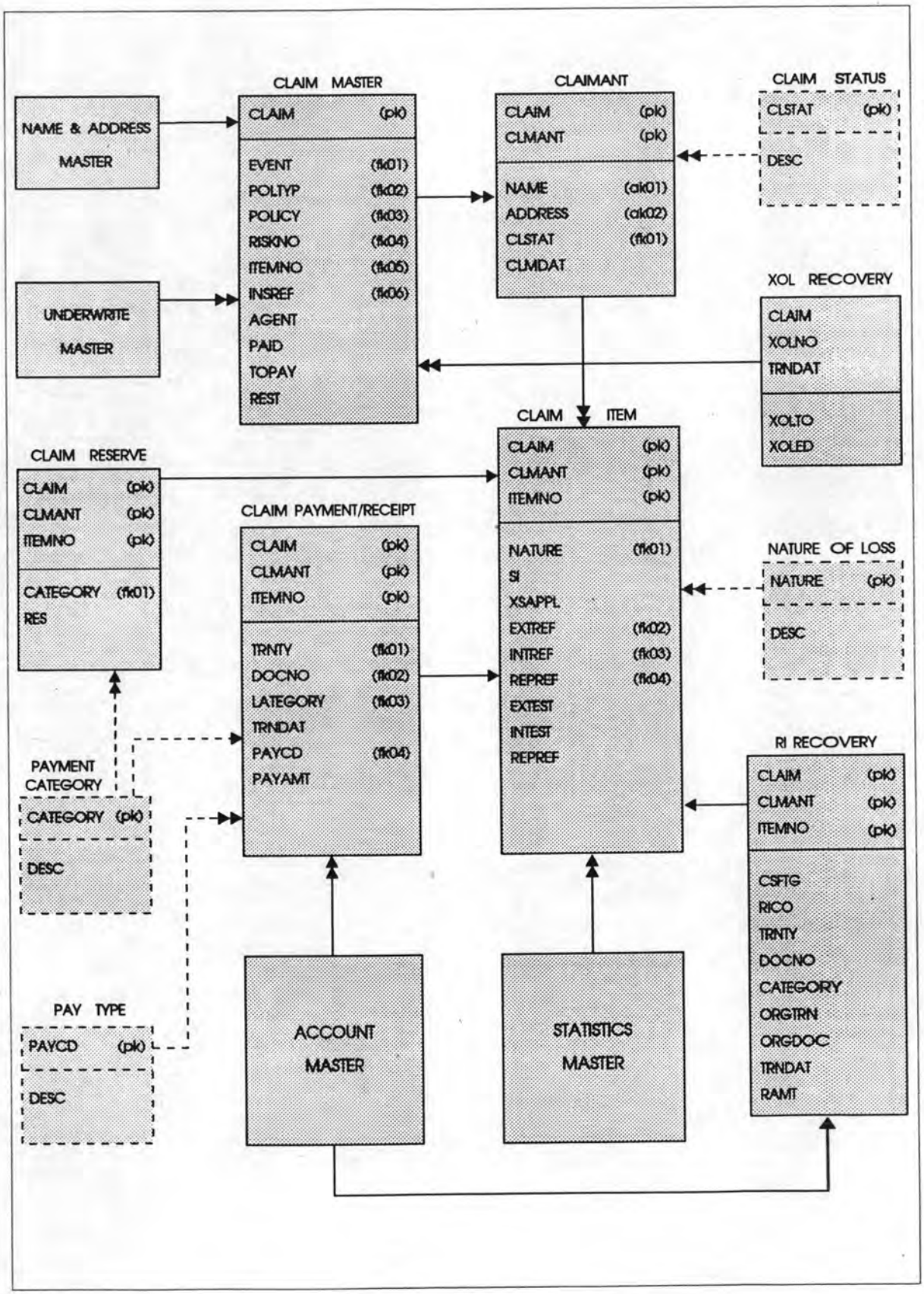

รูปที่ 4.5 โมเดลข้อมูลเชิงตรรกระบบสารสนเทศย่อยสินไหม

4.3.3 ระบบสารสนเทศย่อยบัญชี

เป็นส่วนที่รวบรวมข้อมูลทางด้านบัญชีประกันวินาศภัยทั้งหมด ซึ่งประกอบด้วยระบบที่สำคัญ 2 ระบบ คือ ระบบบัญชีลูกหนี้เจ้าหนี้ ระบบบัญชีแยกประเภททั่วไป

การออกแบบระบบสารสนเทศย่อยนี้ จะต้องคำนึงถึง

ก. ความสัมพันธ์กับระบบสารสนเทศย่อย กาารรับประกันระบบสารสนเทศย่อยสินไหม เพราะมีการอ้างอิงถึงในเรื่องบัญชีลูกหนี้เจ้าหนี้ของเบี้ยประกัน สินไหม เพื่อแสดงสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกัน กล่าวคือ จะให้ข้อมูลว่าบัญชีลูกหนี้เจ้าหนี้เบี้ยประกัน ค่าสินไหมของแต่ละประเภทประกันภัยเป็นอย่างไร เบี้ยประกันค้างชำระของแต่ละประเภท ค่าสินไหมค้างจ่ายของแต่ละประเภทเป็นจำนวนเท่าใด เป็นต้น

ข. มีความสัมพันธ์กับระบบสารสนเทศย่อยชื่อและที่อยู่ เพราะจะต้องแสดงสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับ ชื่อ ที่อยู่ของผู้เอาประกันภัย บริษัทรับประกันภัยต่อ

ดังนั้นการออกแบบจึงประกอบด้วยสารสนเทศหลัก ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. เอนติตีข้อมูลหลักบัญชี (ACCOUNT MASTER ENTITY) เก็บข้อมูลของรายการทางบัญชีเพื่อเป็นเอกสารอ้างอิง หรือใช้ทำการประมวลผลเพื่อออกรายงานต่อไปซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะมีระยะเวลาเก็บก่อนที่จะลบทิ้ง

2. เอนติตีเลขที่บัญชี (ACCOUNT NO. ENTITY) เป็น LOOKUP TABLE เก็บเลขที่ของบัญชีลูกหนี้/เจ้าหนี้ และรายละเอียดของบัญชี เช่น วันที่เปิดบัญชี ใครเป็นผู้ดูแลหรือรับผิดชอบ

3. เอนติตีบัญชีแยกประเภท (GENERAL LEDGER MASTER ENTITY) เก็บข้อมูลยอดคงเหลือของแต่ละบัญชี

4. เอนติตีรหัสบัญชีแยกประเภท (GENERAL LEDGER PARAMETER ENTITY) เป็น LOOKUP TABLE เก็บรหัส รายชื่อและรายละเอียดของบัญชีแยกประเภทที่ใช้สำหรับธุรกิจประกันวินาศภัย ซึ่งกำหนดโดยกรมการประกันภัย เพื่อให้เป็นมาตรฐานสำหรับบริษัทประกันภัยทั้งหลาย

5. เอนติตีธนาคาร (BANK ENTITY) เป็น LOOKUP TABLE เก็บรหัสและชื่อของธนาคารทั้งหมดที่บริษัทใช้บริการอยู่

6. เอนติตีประเภทเอกสาร (TRANSACTION TYPE ENTITY) เป็น LOOKUP TABLE เก็บประเภทของเอกสารต่าง ๆ ที่ใช้ เช่น ใบแจ้งหนี้ (DEBIT NOTE) ใบลดหนี้ (CREDIT NOTE) ใบเสร็จรับเงิน (RECEIPT) ใบจ่าย (PAYMENT) เป็นต้น

7. เอนติตีกลุ่มประเภทเอกสาร (TRANSACTION GROUP) เป็น LOOKUP TABLE เก็บรายละเอียดของกลุ่มประเภทเอกสาร เนื่องจากเอกสารบางประเภท เช่น ใบแจ้งหนี้ มีการแบ่งเป็นประเภทย่อย ๆ อีก ได้แก่ ใบแจ้งหนี้เบี้ยประกันภัยโดยตรง ใบแจ้งหนี้เบี้ยประกันภัยจากการรับประกันภัยต่อ ซึ่งใบแจ้งหนี้เหล่านี้ก็จะมีกลุ่มประเภทเอกสารเป็นกลุ่มประเภทเอกสารใบแจ้งหนี้ เป็นต้น

8. เอนติตีเลขที่เอกสาร (SEQUENCE NO.) เป็น LOOKUP TABLE เก็บเลขที่เอกสารลำดับถัดไปของแต่ละประเภท

รายละเอียดโมเดลข้อมูลเชิงตรรกของ ระบบสารสนเทศย่อยบัญชี ดังแสดงในรูปที่ 4.6

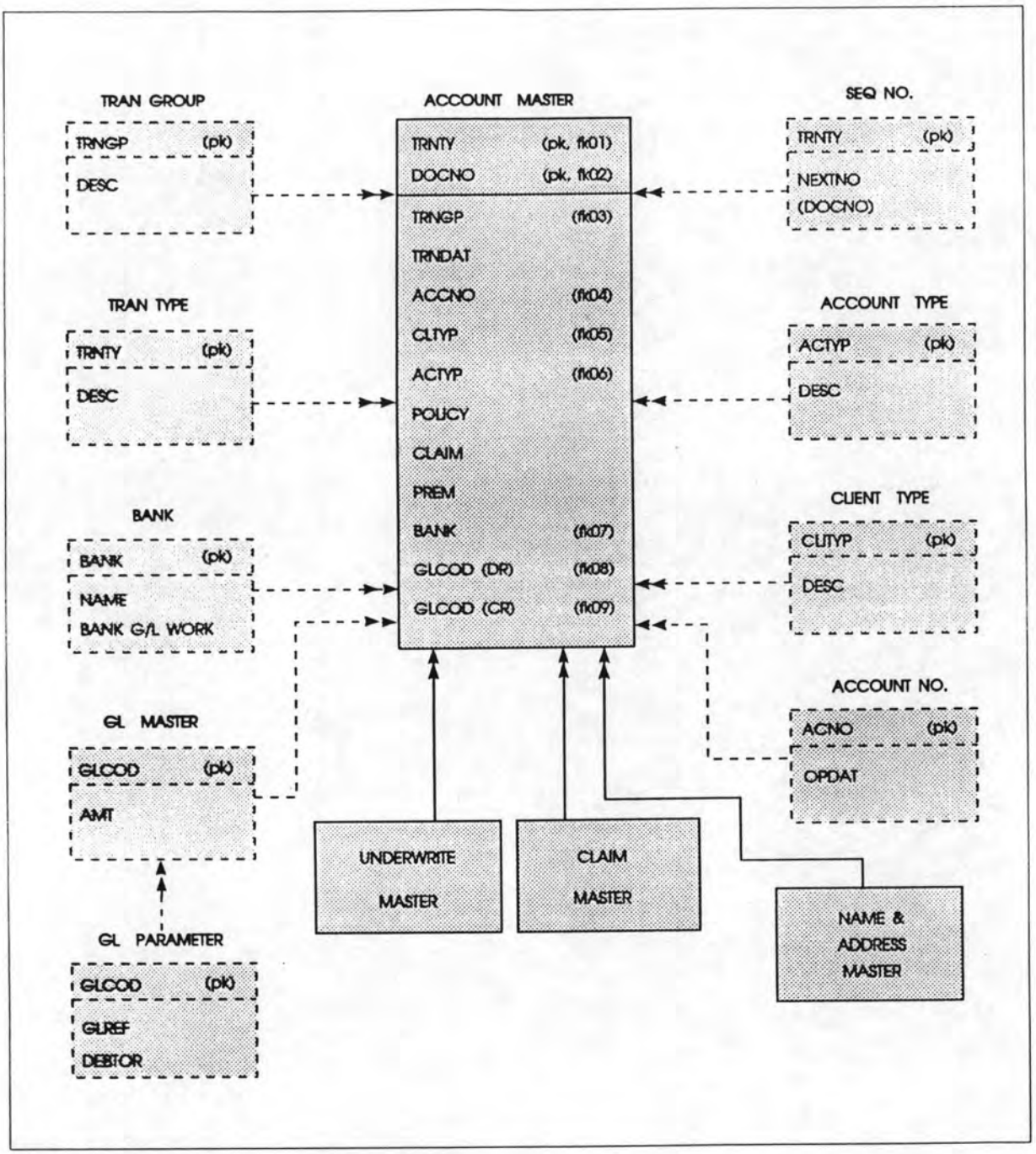

รูปที่ 4.6 โมเดลข้อมูลเชิงตรรกระบบสารสนเทศย่อยบัญชี

4.3.4 ระบบสารสนเทศย่อย ชื่อและที่อยู่ (NAME & ADDRESS SUBSYSTEM)

ระบบนี้จะเก็บ ชื่อ ที่อยู่ และรายละเอียดที่เกี่ยวข้องของบุคคล หรือบริษัทที่ติดต่อกับธุรกิจประกันวินาศภัย ได้แก่ ชื่อ ที่อยู่ของผู้เอาประกันภัย ชื่อที่อยู่ของตัวแทน/นายหน้า ชื่อที่อยู่ของบริษัทรับประกันภัยต่อ ชื่อที่อยู่ของอู่ซ่อมรถยนต์ เป็นต้น

การออกแบบระบบสารสนเทศย่อยนี้ จะต้องคำนึงถึง

ก. ความสัมพันธ์กับระบบสารสนเทศย่อยการรับประกัน เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้เอาประกันรายหนึ่งมีการทำประกันประเภทใดบ้างแต่ละประเภทมีจำนวนกี่ฉบับ ตัวแทน/นายหน้าแต่ละคนหาประกันได้มากน้อยอย่างไร บริษัทประกันภัยที่ติดต่อมีการรับประกันภัยต่อ และเอาประกันภัยต่อกับบริษัทเราเป็นอย่างไรบ้าง

ข. ความสัมพันธ์กับระบบสารสนเทศย่อยสินไหม เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้เอาประกันแต่ละรายมีการเรียกร้องค่าสินไหมมากเพียงใด ค่าสินไหมของกรมธรรม์ที่ตัวแทน/นายหน้าแต่ละรายหามาได้เป็นอย่างไร ซึ่งทำให้ทราบถึงระดับความน่าเชื่อถือ ทำนองเดียวกับการรับประกันภัยต่อ ถ้ากรมธรรม์ที่บริษัทเอาประกันภัยต่อส่งเข้ามาให้บริษัทเรา ส่วนใหญ่มีการเรียกร้องค่าสินไหมมากก็จะต้องพิจารณามากขึ้น ในการรับประกันภัยต่อจากบริษัทดังกล่าว

ค. ความสัมพันธ์กับระบบสารสนเทศย่อยบัญชี เพื่อแสดงให้เห็นถึงสถานภาพความเป็นลูกหนี้เจ้าหนี้ของผู้เอาประกัน ของตัวแทน/นายหน้า บริษัทรับประกันภัยต่อว่าเป็นอย่างไร

ง. ต้องสามารถตรวจเช็คได้ว่าบุคคลที่เข้ามาติดต่อ เป็นผู้ที่เคยติดต่อกับบริษัทด้านใด แผนกใด มาก่อน กล่าวคือ สามารถตรวจเช็คได้ว่าเป็นลูกค้าเก่าหรือไม่

- กลุ่มใด
- เป็นใคร
- ระดับความน่าเชื่อถือ
- เคยใช้บริการ หรือเคยให้บริการอะไรบ้างกับแผนกใดบ้าง

จ. ต้องสามารถแสดงสารสนเทศที่เกี่ยวกับฐานะของบุคคลที่เข้ามาติดต่อ

ดังนั้น การออกแบบจึงประกอบด้วยสารสนเทศหลัก ๆ ดังต่อไปนี้

1. เอนติตีชื่อและที่อยู่ (NAME AND ADDRESS MASTER ENTITY) เก็บรายละเอียดของชื่อ ที่อยู่ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องของบุคคลหรือบริษัทที่เข้ามาติดต่อทั้งหมด

2. เอนติตีประเภทลูกค้า (CLIENT TYPE ENTITY) เป็น LOOKUP TABLE เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทลูกค้า เช่น เป็นผู้เอาประกันภัย เป็นตัวแทนนายหน้าเป็นบริษัทประกันภัยด้วยกัน เป็นต้น

3. เอนติตีประเภทบัญชี (ACCOUNT TYPE ENTITY) เป็น LOOKUP TABLE เก็บประเภทบัญชีที่ติดต่อ เช่น บัญชีเบี้ยประกัน บัญชีสินไหม บัญชีค่าใช้จ่าย

4. เอนติตีอาชีพ (OCCUPATION ENTITY) เป็น LOOKUP TABLE เก็บข้อมูลแสดงรายละเอียดประเภทอาชีพต่าง ๆ เช่น แพทย์ วิศวกร ค้าขาย เป็นต้น

5. เอนติตีคำนำหน้าชื่อ (PREFIX ENTITY) เป็น LOOKUP TABLE เช่น นาย นาง นางสาว เป็นต้น

6. เอนติตีค่านายหน้า (COMMISSION ENTITY) เป็น LOOKUP TABLE เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับค่านายหน้า

7. เอนติตีบัญชีดำ (INSURED BLACK LIST CODE ENTITY) เป็น LOOKUP TABLE เก็บรหัสและรายละเอียดของสาเหตุที่เป็นลูกค้าบัญชีดำ

8. เอนติตีเลขที่บัญชี (ACCOUNT NO. ENTITY) เป็น LOOKUP TABLE เก็บเลขที่ของบัญชีลูกหนี้/เจ้าหนี้และรายละเอียดของบัญชี เช่น วันที่เปิดบัญชี ใครเป็นผู้ดูแลหรือรับผิดชอบ

รายละเอียดโมเดลข้อมูลเชิงตรรกของ ระบบสารสนเทศย่อยชื่อและที่อยู่ดังแสดงในรูปที่ 4.7

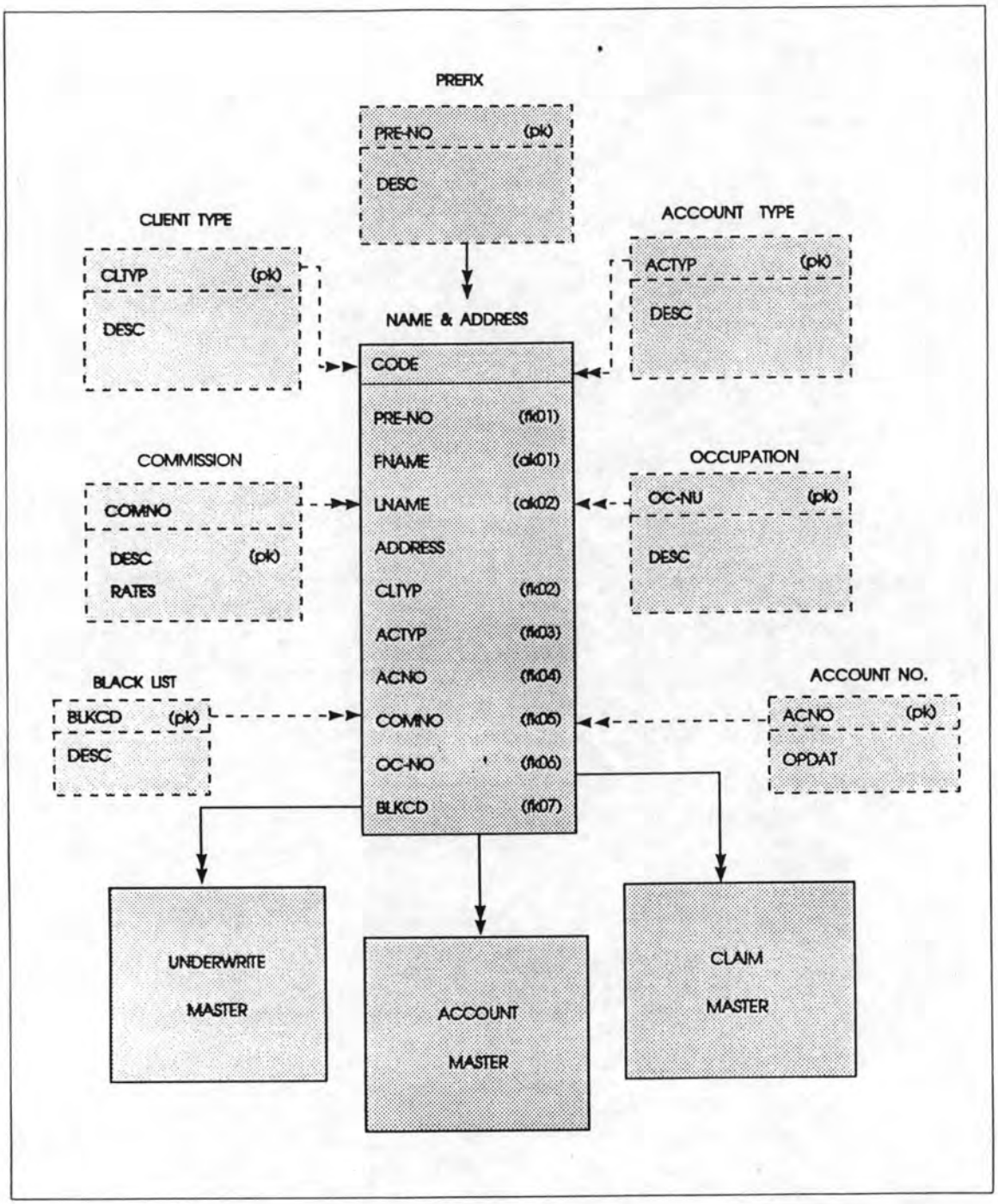

รูปที่ 4.7 โมเดลข้อมูลเชิงตรรกระบบสารสนเทศย่อยชื่อและที่อยู่

4.3.5 ระบบสารสนเทศย่อยสถิติ (STATISTICS SUBSYSTEM)

ระบบสารสนเทศย่อยสถิติจะทำการประมวลผล เพื่อให้ได้สารสนเทศด้วยวิธีการดังต่อไปนี้คือ

1. ระบบจะบันทึกข้อมูลทางสถิติลงในเอนติตีข้อมูลสถิติ แยกออกไปต่างหากระหว่างที่ทำการบันทึกข้อมูลของระบบอื่น ๆ เช่น การบันทึกข้อมูลของเอนติตีกรมธรรม์ในระบบสารสนเทศการรับประกันภัย การบันทึกเอนติตีการเรียกร้องค่าสินไหมในระบบสารสนเทศสินไหมก็จะมีการให้บันทึกข้อมูลทางสถิติด้วย ตัวอย่าง เช่น การบันทึกข้อมูลของการเรียกร้องสินไหมก็อาจจะมีการบันทึกว่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นมีผู้เสียชีวิตหรือไม่และเป็นจำนวนกี่คน

เอนติตีข้อมูลสถิติที่ได้นี้ก็สามารถนำไปประมวลผลกับโปรแกรมสำเร็จรูป หรือโปรแกรมที่เขียนขึ้นเอง เพื่อให้ได้สารสนเทศตามที่ต้องการ

2. ได้จากการประมวลผลจากเอนติตีหลักของระบบต่าง ๆ เองโดยตรง เช่น การออกรายงานสถิติการรับประกันภัยแยกตามประเภทประกันภัย ซึ่งรายงานนี้ได้จากการประมวลผลเอนติตีกรมธรรม์โดยตรง

3. สารสนเทศที่ได้จากระบบนี้ นอกจากการประมวลผลจากเอนติตีทั้งสองดังกล่าวข้างต้นแล้วยังได้จากการคัดเลือกจากรายงานที่ได้จากระบบต่าง ๆ ซึ่งจะแสดงยอดในขณะนั้นๆ (OUTSTANDING BALANCE) รวบรวมเป็นยอดสรุปประเภทต่าง ๆ เก็บไว้เป็นสถิติแบ่งตามระยะเวลา (PERIOD) ต่าง ๆ เช่น สัปดาห์ เดือน ไตรมาส สิ้นงวด และสิ้นปี เพื่อแสดงการเปรียบเทียบโดยที่ระยะเวลาในการเก็บอาจเป็น 5-10 ปี

4.4 ตัวอย่างรายงาน

ความต้องการสารสนเทศ จะพิจารณาตามวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้งานของผู้บริหาร ทั้ง 3 ระดับ ซึ่งจะมีลักษณะที่แตกต่างกัน คือ

4.4.1 ผู้บริหารระดับสูง เช่น

- รายงานการพยากรณ์เบี้ยประกันภัยรับตามประเภทประกันภัย (PREMIUM FORECASTING REPORT)
- รายงานการพยากรณ์ค่าสินไหมจ่ายตามประเภทประกันภัย (CLAIM FORECASTING REPORT)
- รายงานอัตราส่วนความเสียหายเปรียบเทียบตามประเภทประกันภัย (LOSS RATIO REPORT)

ดังแสดงรายละเอียดในรูปที่ 4.9 และ 4.10

4.4.2 ผู้บริหารระดับกลาง เช่น

- รายงานการหาประกันของตัวแทน/นายหน้า (AGENT/BROKER REPORT)
- รายงานการควบคุมการให้สินเชื่อ (CREDIT CONTROL REPORT)
- รายงานเปรียบเทียบการรับประกันภัยและการเอาประกันภัยต่อ (COMPARE REINSURANCE INWARD WITH REINSURANCE OUTWARD)

ดังแสดงรายละเอียดในรูปที่ 4.11 และ 4.12

4.4.3 ผู้บริหารระดับล่าง เช่น

- สมุดทะเบียนรับประกันภัยประจำวัน
  (DAILY INWARD PREMIUM REGISTER)
- สมุดทะเบียนค่าสินไหมทดแทน
  (DAILY CLAIM REGISTER)
- รายงานเตือนต่ออายุ
  (RENEWAL SCRUTINY LIST)

ดังแสดงรายละเอียดในรูปที่ 4.13 และ 4.14

1. PREMIUM FORECASTING REPORT

วัตถุประสงค์

1. พยากรณ์ยอดเบี้ยประกันภัยรับ โดยแยกเป็นรายละเอียดในแต่ละเดือน
2. เป็นแนวทางในการกำหนดเป้าหมายของการรับประกันแต่ละประเภท
3. ใช้ในการวางแผนให้กับฝ่ายต่าง ๆ เช่น ฝ่ายการตลาด ฝ่ายรับประกัน เป็นต้น

รายละเอียด

1. ประเภทของการรับประกันภัย ได้แก่ การประกันอัคคีภัย การประกันภัยรถยนต์ การประกันภัยทางทะเลและแม่น้ำ และการประกันภัยเบ็ดเตล็ด
2. เบี้ยประกันภัยรับในแต่ละเดือน

RUN DATE : DD/MM/YY PAGE : XXX

RUN TIME : HH:MM:SS PROID : XXXXXX

USER ID : XXXXX

(UNIT : THOUSAND)

PREMIUM FORECASTING REPORT

19XX

INSURANCE TYPE	JANUARY	FEBRUARY	MARCH	APRIL	MAY	JUNE	JULY	AUGUST	SEPTEMBER	OCTOBER	NOVEMBER	DECEMBER
FIRE	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX
MOTOR	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX
MARINE / CARGO	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX
MISCELLANEOUS	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX	XXX,XXX
TOTAL	X,XXX,XXX	X,XXX,XXX	X,XXX,XXX	X,XXX,XXX	X,XXX,XXX	X,XXX,XXX	X,XXX,XXX	X,XXX,XXX	X,XXX,XXX	X,XXX,XXX	X,XXX,XXX	X,XXX,XXX

รูปที่ 4.9 รายงานพยากรณ์เบี้ยประกันภัยรับตามประเภทประกันภัย

2. LOSS RATIO REPORT

วัตถุประสงค์

1. รายงานสรุปอัตราส่วนความเสียหายของเบี้ยประกันภัยรับ และสินไหมของแต่ละประเภท
2. เปรียบเทียบกับเป้าหมายที่ได้วางไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนครั้งต่อไป
3. วิเคราะห์หาสาเหตุ เพื่อดำเนินการแก้ไขให้ดีขึ้น

รายละเอียด

1. ประเภทประกันภัย
2. เบี้ยประกันภัยรับและสินไหมของแต่ละประเภท ณ สิ้นเดือนธันวาคมของปีที่แล้ว
3. เบี้ยประกันภัยรับและสินไหมรวมทุกประเภท ณ สิ้นเดือนธันวาคมของปีที่แล้ว
4. อัตราส่วนความเสียหายของแต่ละประเภท

RUN DATE : DD/MM/YY PAGE : XXX
RUN TIME : HH:MM:SS PRGID : XXXXXX
USER ID : XXXXX
(UNIT : THOUSAND)

LOSS RATIO REPORT
AS AT 19XX

CATEGORY	FIRE	MOTOR	MARINE / CARGO	MISCELLANEOUS	TOTAL
PREMIUM	XXX,XXX,XXX	XXX,XXX,XXX	XXX,XXX,XXX	XXX,XXX,XXX	X,XXX,XXX,XXX
CLAIM	XXX,XXX,XXX	XXX,XXX,XXX	XXX,XXX,XXX	XXX,XXX,XXX	X,XXX,XXX,XXX
LOSS RATIO (%)	XXX,XXX,XXX	XXX,XXX,XXX	XXX,XXX,XXX	XXX,XXX,XXX	X,XXX,XXX,XXX

รูปที่ 4.10 รายงานอัตราส่วนความเสียหายเปรียบเทียบตามประเภทประกันภัย

3. AGENT/BROKER REPORT

วัตถุประสงค์

1. เปรียบเทียบการหาประกันแต่ละปีของตัวแทน/นายหน้าแต่ละคน
2. เพื่อพิจารณาการให้เงินรางวัลพิเศษ
3. เพื่อใช้ในการวางแผนของฝ่ายการตลาด

รายละเอียด

1. ปีรับประกันภัยเป็นจำนวน 10 ปี
2. เบี้ยประกันภัยที่หาได้ รายปี
3. ค่านายหน้า(%) เป็นเปอร์เซนต์ของค่านายหน้ารายปีเทียบกับเบี้ยประกันภัยรายปี
4. ค่าสินไหมจ่าย รายปี
5. ค่าสินไหมค้างจ่าย เป็นค่าสินไหมที่ต้องจ่ายหักด้วยสินไหมที่จ่ายไปแล้ว
6. ค่าสินไหม (%) เป็นเปอร์เซนต์ค่าสินไหมรายปีเทียบกับเบี้ยประกันภัยรายปี
7. กำไรเบื้องต้น (%) เป็นเปอร์เซนต์ของกำไรรายปีเทียบกับเบี้ยประกันภัยรายปี (กำไรรายปีได้จากเบี้ยประกันภัยหักด้วยค่านายหน้าและค่าสินไหมที่ต้องจ่าย)

AGENT / BROKER REPORT
FROM 199X – 199X

RUN DATE : DD/MM/YY PAGE : XXX
RUN TIME : HH:MM:SS PRGID : XXXXXX
USER ID : XXXXX
(UNIT : THOUSAND)

Agent / Broker	XXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXX

Und. Year	Premium	Comm. %	Claims Paid	Claims Reserves	Claims %	Gross Profit %
19XX	XXX,XXX,XXX	XXX.XX	XXX,XXX,XXX	XXX,XXX,XXX	XXX.XX	XXX.XX
19XX	XXX,XXX,XXX	XXX.XX	XXX,XXX,XXX	XXX,XXX,XXX	XXX.XX	XXX.XX
.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Total	X,XXX,XXX,XXX	XXX.XX	X,XXX,XXX,XXX	X,XXX,XXX,XXX	X,XXX,XXX	XXX.XX

รูปที่ 4.11 รายงานการหาประกันของตัวแทน / นายหน้า

4. CREDIT CONTROL REPORT

วัตถุประสงค์

1. ดูสถานภาพความเป็นหนี้ของตัวแทน/นายหน้า
2. เพื่อพิจารณาการให้วงเงินสินเชื่อโดยพิจารณาจากยอดหนี้ที่ค้างชำระและผลงานการหาประกันรายใหม่ที่ได้ชำระเบี้ยแล้ว
3. เพื่อควบคุมในส่วนของการติดตามทวงถามหนี้ที่ค้างชำระ
4. เพื่อกระทบยอดเบี้ยประกันภัยรับและเบี้ยประกันภัยค้างรับของแต่ละสิ้นเดือน
5. ใช้ในการวางแผนของฝ่ายการเงิน เช่น หาวิธีการชักจูงให้มีการชำระเบี้ยก่อนครบกำหนด เป็นต้น

รายละเอียด

1. เลขที่บัญชี ชื่อบัญชี
2. วงเงินสินเชื่อ
3. ยอดรวมหนี้ที่ค้างชำระทั้งหมด
4. ยอดหนี้ค้างชำระของแต่ละเดือน
6. ยอดเบี้ยประกันภัยรายใหม่ที่หาได้ในเดือนปัจจุบัน พร้อมกับยอดชำระของเบี้ยประกันเหล่านั้น

RUN DATE : DD/MM/YY PAGE : XXX

RUN TIME : HH:MM:SS PRGID : XXXXXX

CREDIT CONTROL REPORT AS AT DD/MM/YY USER ID : XXXXX

Acc No.	Name	Credit Limit	Cr. Per.	Total	Current	1 Mth	2 Mth	3 Mth	4 Mth	5 Mth	6 Mth & Over	Current Month	
												New Business	Received
XXXXXXX	XXXXXXXXXXXX	XXXXXXXX	XX	XXXXXXXXX	XXXXXXX	XXXXXXX	XXXXXXX	XXXXXXX	XXXXXXX	XXXXXXX	XXXXXXX	XXXXXXX	XXXXXXX
XXXXXXX	XXXXXXXXXXXX	XXXXXXXX	XX	XXXXXXXXX	XXXXXXX	XXXXXXX	XXXXXXX	XXXXXXX	XXXXXXX	XXXXXXX	XXXXXXX	XXXXXXX	XXXXXXX
-------	----------	--------	----	--------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------	---------	--------
-------	----------	--------	----	--------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------	---------	--------
-------	----------	--------	----	--------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------	---------	--------
-------	----------	--------	----	--------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------	---------	--------
-------	----------	--------	----	--------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------	---------	--------
-------	----------	--------	----	--------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------	---------	--------
-------	----------	--------	----	--------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------	---------	--------
-------	----------	--------	----	--------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------	---------	--------
-------	----------	--------	----	--------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------	---------	--------
Grand Total				XXXXXXXXX	XXXXXXXX	XXXXXXXX	XXXXXXXX	XXXXXXXX	XXXXXXXX	XXXXXXXX	XXXXXXXX	XXXXXXXX	XXXXXXXX

รูปที่ 4.12 รายงานการควบคุมการให้สินเชื่อ

5. DAILY INWARD PREMIUM REGISTER REPORT

วัตถุประสงค์

1. แสดงรายละเอียดของกรมธรรม์ที่รับประกันภัยในแต่ละวัน
2. ใช้เพื่อกระทบยอดเบี้ยประกันภัยรับและเบี้ยประกันภัยค้างรับในแต่ละวัน
3. ใช้ในการวางแผนของฝ่ายปฏิบัติงานเช่น ฝ่ายออกกรมธรรม์ ฝ่ายจัดส่งกรมธรรม์ โดยดูที่ปริมาณและจำนวนรายการในแต่ละวัน

รายละเอียด

1. เลขที่กรมธรรม์ประกันภัย
2. วันเริ่มต้น-วันสิ้นสุดการคุ้มครอง
3. ชื่อและที่อยู่ของผู้เอาประกันภัย
4. จำนวนเงินเอาประกันภัย
5. เบี้ยประกันภัย
6. ภาษี
7. อากร
8. เบี้ยประกันภัยรวม
9. ค่าบำเหน็จ
10. ชื่อผู้หาประกันภัยหรือรหัส
11. วันที่รับเบี้ยประกันภัย
12. เลขที่ใบเสร็จรับเงิน
13. วันที่จ่ายค่าบำเหน็จ

DAILY INWARDS PREMIUM REGISTER

AS AT DD/MM/YY

RUN DATE : DD/MM/YY PAGE : XXX

RUN TIME : HH:MM:SS PREGID : XXXXXX

USER ID : XXXXX

POLICY			INSURED NAME	SUM INSURED	PREMIUM	TAX	STAMP	PREMIUM RECEIVE DATE	COMMISSION	AGENT / BROKER	REMARKS
NO.	COMM DATE	EXPR DATE									
XXXXXXXXXXXXX	DD/MM/YY	DD/MM/YY	XXXXXXXXXXXXXXXX	XXX,XXX,XXX	XXX,XXX,XXX	X,XXX,XXX	X,XXX,XXX	DD/MM/YY	XXX,XXX,XXX	XXXXXXXXXXXXXXXX	
XXXXXXXXXXXXX	DD/MM/YY	DD/MM/YY	XXXXXXXXXXXXXXXX	XXX,XXX,XXX	XXX,XXX,XXX	X,XXX,XXX	X,XXX,XXX	DD/MM/YY	XXX,XXX,XXX	XXXXXXXXXXXXXXXX	
TOTAL				X,XXX,XXX,XXX	X,XXX,XXX,XXX	XX,XXX,XXX		X,XXX,XXX,XXX			

รูปที่ 4.13 แสดงสมุดทะเบียนรับประกันภัยประจำวัน

6. DAILY CLAIM REGISTER REPORT

วัตถุประสงค์

1. แสดงรายละเอียดของการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในแต่ละวัน
2. ใช้เพื่อกระทบยอดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการเรียกร้องค่าสินไหมแต่ละครั้ง
3. เก็บรวบรวมไว้เพื่อเป็นรายงานทางสถิติ เพราะการเรียกร้องค่าสินไหมของการรับประกันภัยบางประเภทมีไม่บ่อยนัก ไม่ได้เกิดขึ้นทุกวัน เช่น การประกันอัคคีภัย การประกันภัยทางทะเลและแม่น้ำ การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล เป็นต้น ดังนั้นรายงาน DAILY CLAIM REGISTER ของการประกันภัยประเภทเหล่านี้จึงสามารถใช้เป็นรายงานทางสถิติได้เลย
4. ใช้ในการวางแผนของฝ่ายปฏิบัติงาน เช่น การจัดส่งพนักงานเคลมเพื่อไปทำการสำรวจอุบัติเหตุยังที่เกิดเหตุ กำลังคนเพียงพอหรือไม่โดยดูที่ปริมาณและจำนวนรายการในแต่ละวัน

รายละเอียด

1. เลขที่ใบแจ้งเหตุ
2. เลขที่กรมธรรม์ประกันภัย
3. ชื่อผู้เอาประกันภัย
4. ชื่อ ที่อยู่ของผู้รับประโยชน์ หรือ คู่กรณี
5. วันที่เกิดเหตุ
6. ค่าสินไหมทดแทนที่คาดว่าจะต้องจ่าย
7. ค่าสินไหมทดแทนที่จ่ายจริง
8. วันที่จ่ายค่าสินไหม
9. ค่าสินไหมทดแทนรับคืนจากการเอาประกันภัยต่อ
10. วันที่รับคืน
11. วันที่ปิดเรื่อง

RUN DATE DD/MM/YY PAGE XXX

DAILY CLAIM REGISTER SORTED BY CLAIM NO. RUN TIME HH MM SS PROD XXXXXX

AS AT DD/MM/YY USER ID XXXXX

CLAIM NO.	POLICY NO.	INSURED NAME	BENEFITOR NAME AND ADDRESS	ACCIDENT DATE	CLAIM			REINSURANCE		CLOSED DATE	REMARK
					RESERVED AMOUNT	PAID AMOUNT	PAID DATE	RECOVERY AMOUNT	RECOVERY DATE		
XXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXX	DD/MM/YY	XXX,XXX,XXX	XXX,XXX,XXX	DD/MM/YY	XXX,XXX,XXX	DD/MM/YY	DD/MM/YY	
XXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXX	DD/MM/YY	XXX,XXX,XXX	XXX,XXX,XXX	DD/MM/YY	XXX,XXX,XXX	DD/MM/YY	DD/MM/YY	
TOTAL					X,XXX,XXX,XXX	X,XXX,XXX,XXX		X,XXX,XXX,XXX			

รูปที่ 4.14 สมุดทะเบียนค่าสินไหมทดแทน